

1 MEI 2008 , ALLEE N DOOR STRIJD BEHOUD VAN RECHTEN

1 MEI

Op 1 Mei 1886 gingen in Chicago Amerikaanse werkers de straat op om de achturige werkdag af te dwingen. Sindsdien is **1 mei de dag van de arbeid** geworden. De dag waarop strijd van de werkende bevolking voor een beter bestaan wordt herdacht en gevierd. Dit jaar van extra groot belang nu werkgevers en het kabinet langer werken eisen en bepleiten: herstel van de 40-urige werkweek en verhoging van de pensioengerechtigde leeftijd. Als reden wordt opgegeven dat de sociale voorzieningen anders niet meer op te brengen zijn. Maar de werkelijkheid is dat het kapitalistisch systeem kraakt in al haar voegen en koortsachtig lastenverlichting voor het bedrijfsleven moet worden gevonden om rendementen en winstuïtkeringen op peil te houden. Geen winstmaximalisatie over de rug van de werknemers! Geen enkele vooruitgang van de mensheid is zonder strijd tot stand gebracht, waarbij tenslotte aan de onderhandelingstafel resultaten werden vastgelegd. Zonder strijd geen einde aan de afbraak, zonder strijd geen vooruitgang. Geen verhoging van de werkdruk, maar verlaging! Niet langer werken, maar korter!

AFBRAAK

Het Europese Kapitaal breekt in steeds sneller tempo de rechten van de werkende bevolking af. Op instructie van de ERT (Europese Ronde Tafel van ondernemers) gaat de Europese Commissie onverdroten voort met het ontwikkelen van een neoliberal beleid waardoor alle werkers van Europa in één groot uitzendbureau worden ondergebracht. Ondernemers kunnen daaruit naar believen arbeidskracht inhuren en afdanken. In alle lidstaten van de Europese Unie wordt dit beleid uitgevoerd, in elk land met een eigen naam: in Nederland 'Hervormingsagenda', in België 'Generatiepact', in Duitsland "Agenda 2010", enz.

GEEN INDIVIDUALISME MAAR SOLIDARITEIT

Dit beleid komt neer op: beperking werkloosheidsuitkeringen, in particuliere handen brengen van publieke diensten dus publiek bezit, minimalisering sociale opvang bij arbeidsongeschiktheid, afschaffing beperking op arbeidstijden, afbreken ontslagbescherming,

privatisering en individualisering van gezondheidszorg en sociale zekerheid. De werkers wordt voorgehouden dat zij met deze 'modernisering' beter af zijn. Zij zitten niet meer gebakken aan één baas of één zorgverzekering, maar zijn 'vrij' om 'van baas naar baas of van verzekeraar naar verzekeraar te hoppen'. 'Baanzekerheid' wordt vervangen door 'werkzekerheid'. Geen functie- en loopbaanontwikkeling meer maar bij afdanking binnen enkele maanden 'garantie' van één of meer baantjes voor x-aantal uren per week, x-aantal maanden lang. Geen collectieve solidariteit meer maar de uiterst kwetsbare individuele sociale verzekering.

HET KAPITALISME IN NOOD

Dit hele systeem dat Europa 'concurrerend' met de Verenigde Staten moet maken wordt aangeduid met 'FLEXICURITY'. Waarom? Het kapitalistisch systeem is in moeilijkheden. De zogenaamde kredietcrisis toont dat zonneklaar aan. De mogelijkheden voor winstmaximalisatie nemen mondiaal af. De wereld is opgedeeld en nieuwe concurrenten dienen zich aan: China, India, Brazilië, enz. Hoewel onttakeling van socialistische staten enig respijt heeft opgeleverd voor de kapitalistische economie blijken expansiemogelijkheden toch beperkt. Er blijkt schaarste aan energie. Nieuwe concurrenten eisen hun deel van beschikbare energie op.

UITVERKOOP VAN IEDERS RECHTEN

Voor reanimatie van het kapitalistisch productiesysteem was een kapitaalinjectie door roof van - publieke - middelen noodzakelijk. Beurzen beleefden oplevingen, niet alleen door 'productie- en omzetvergroting' maar ook door speculatie in de aandelen van (in scrupuloze concurrentie- en overnamestrijd gewikkelde) bedrijven van voormalige publieke diensten: telecom, postbezorging, energieproductie- en levering, openbaar vervoer, afvalophaal en -verwerking. In Nederland staat concurrentie in waterwin- en levering voor de deur. Het soms in "fatsoensnormen vastgeroeste" management van bedrijven wordt meedogenloos tot de orde geroepen door 'hedgefunds' die onomwonden

duidelijk maken dat het doel van het kapitalistisch systeem is winstmaximalisatie en niet 'kwaliteit' noch maatschappelijke dienstverlening.

CONSEQUENTIES

Massieve mediacampagnes proberen de werkende bevolking te overtuigen dat afbraak van publieke diensten en bescherming van werknemers vooruitgang is. Stijgende kosten voor sociale zorg zouden niet meer op te brengen zijn en als loden last op de economie drukken. Fatsoenlijke sociale voorzieningen zouden werkers lui maken en misbruik in de hand werken. Uiteraard wordt gezwegen over de asociale gevolgen van kapitalisme: vergroting kloof rijk en arm, spectaculaire stijging aantal miljonairs, misdadige verrijking van managers van publieke diensten, sinds de privatisering het salaris van de minister niet meer de bovengrens bepaalt. Bovendien zijn er fabelachtige dividenden uitgekeerd aan aandeelhouders, die daar geen enkele productieve inbreng tegenover stellen, alleen hun 'bezitspapier'.

STRESS

De plannen die de ondernemers en de door hen gedomineerde regeringen aan het uitvoeren zijn, leveren niet alleen slechtere arbeids- en levensvoorwaarden voor de werkers op. Ze betekenen ook groeiende stress voor de werkende bevolking: heb ik wel de goede verzekering, ben ik geen dief van mijn eigen portemonnee door mijn keuze voor een telefoonmaatschappij en energiebedrijf? Zal mijn contract over vijf maanden wel verlengd worden. Zo niet, kan ik dan mijn hypotheek nog wel betalen, enz. enz. Maar... er is meer! De hele neoliberale ombouw van het sociale huis Europa werd bezegeld met een Europese Grondwet. Echter de uitslag van de referenda daarover in Frankrijk en Nederland hebben dit verhinderd.

WAT KOMT ER OP ONS AF?

Er is nog meer. De toenemende schaarste aan energie op aarde leidt tot interventieoorlogen

tussen allianties van kapitalistische staten om controle te krijgen over de laatste voorraden en over de transportroutes naar de kapitalistische centra op aarde. De oorlog in Afghanistan is hier een voorbeeld van evenals de oorlog in Irak, ook al proberen regeringen het voor te stellen dat het om 'wederopbouw' zou gaan of om het 'verdrijven van een dictator' in Irak. Nu lijkt Iran aan de beurt. De kosten van de oorlog worden afgewenteld op de bevolking, de belastingbetalers. Vaak onder valse vlag. De Nederlandse oorlogsinspanning in Afghanistan wordt o.a. betaald uit 'ontwikkelingssamenwerking'.

LICHTPUNT: LOONSTRIJD VOOR BEHOUD VAN KOOPKRACHT

Maar een kentering dient zich aan. De bevolking is de afbraak beu. Werkers bij de post, bij TNT verzetten zich tegen loonachteruitgang, absoluut voor nieuwe werknemers en relatief voor zittend personeel door minder loonsverbetering dan de inflatie. Buschauffeurs van het streekvervoer gaan als actie gratis rijden om reële loonsverbetering af te dwingen. Er tekent zich Europa-breed verzet af tegen ratificatie van het 'Europees Verdrag', voorheen 'Europese Grondwet', als geen sociale paragraaf wordt toegevoegd waarmee bestaande, nationale sociale rechten en regels worden gerespecteerd. Recente uitspraken van het Europees Hof van Justitie leren dat nu het laagste sociale niveau in Europa richtsnoer is.

DE VAKBEWEGING MOET DE STRIJD AANGAAN. NU!

De vakbeweging moet weer een strijdorganisatie worden. De bureaucraties en capitulatiepolitiek van de leiders van de Europese Vakcentrale ETUC moeten worden vervangen door een koepel die nationale strijd coördineert, verbindt en inspireert. De internationale vakbeweging moet gecontroleerd worden door strijdcomités in de verschillende landen. Weg met de neoliberale politiek van de EU. Leve internationale solidariteit.

Voor een socialistisch Europa!

Meer weten over de **NCPN** vul de bon in / Lees De WAARHEID in **MANIFEST**

Naam

Adres

Postcode/woonplaats

telefoon/e-mail

Ik wil 3 gratis proefnummers van **MANIFEST**

www.ncpn.nl / ncpn@ncpn.nl / opsturen naar Haarlemmerweg 177, 1051 LB Amsterdam

Eerst de mensen, niet de winst!